

Shaul Kotler

יום שני 22 יוני 2009 09:01: נשלח

בעניין: נושא:

5

בתי המשפט

בשא 09/000591	בבית משפט המחויזי בנתניה
בתיק עיקרי: ה'פ 000216/07	
17/06/2009	תאריך: תאריך:

- בעניין:**
1. אד מרי השקעות בע"מ
 2. עידן גל השקעות בע"מ
 3. אדמודנד לוי
 4. מריו לוי
 5. אילן לוי

הمبرקים

שאלות קוטלר ואח' ע"י ב"כ ע"ד

ג ד

בנק דיסקונט למשכנתאות בע"מ

ע"י ב"כ ע"ד ג. ברינט ואח'

המשיב**החלטה****הבקשה**

1. המבקשים עותרים במסגרת בקשה דן להפעלת סמכותו של בית המשפט על-פי סעיף 6 לפקודת בזין בית משפט, לאור אי ביצוען של החלטות מיום 6.4.06 ומיום 24.5.07, המורוות למסיב למסור לידי המבקשים שטרוי ביטול משכנתא מקוריים של חלקות שבבעלות המבקשים היוציאות כחלקות 68,70,72 בגוש 13533 וחלקות 46,56,37,27,49 בגוש 13530. לטענת המבקשים, שטרוי ביטול משכנתא אשר היו אמרורים להימסר להם על ידי המשיב כבר בשנת 2006 או לכל המאוחר בשנת 2007, טרם נמסרו להם חרף פינוייהם החזרות ונשנות למסיב וחרף צוים מפורטים של בית משפט זה ובית המשפט המחויזי בחיפה.

השתלשות העניינים

2. ביום 15.2.07 הוגשה לבית משפט זה ה冤枉ת פтиחה (ה'פ 216/07) בה עתרו המבקשים, בין היתר, לسعد הכהרתי, לפיו, הפר המשיב את הסכם הפשרה שבין הצדדים, אשר קיבל תוקף של פסק דין ביום 6.4.06 (להלן: "הסכם הפשרה הראשון"), בכך, שלא הגיעו המבקשים את שטרוי ביטול משכנתא כאמור בסעיף 3 לאוטו הסכם. כמו כן, עתרו המבקשים לאכיפת הסכם הפשרה הראשון על ידי מתן צו המורה למסיב להמציא את שטרוי ביטול המשכון באשר לנכסים המפורטים בה冤枉ת הפתיחה לרבות החלקות הניל, נשוא הבקשה דן.

3. הסכם הפשרה הראשון הושג במסגרת תביעה בסדר דין מוקוצר (ת.א. 222/06), שהוגשה ביום 8.2.06 על ידי המשיב נגד המבקשים בבית המשפט המחויזי בחיפה על סך 5 מיליון ש"ח, והוא אישר על ידי בית המשפט

בחיפה (כבי השופטת הורוביץ). במסגרת תביעה זו, עוקלו בעיקולים זמינים חלקות מקרקען שונות אשר בעלות המבקשים.

על-פי הסכם הפשרה הראשון, נספה ג' לבקשתה דן, הוסכם, בין היתר, כי המבקשים ישלמו למשיב סך 2 מיליון ש"ח וכנגד תשלום זה במלואו, יופטרו הערבבים (מבקשים 5-4) מהחוב ויובוטלו כל העיקולים שהוטלו בתיק. כמו כן, הוסכם, כי המשיב ימשיך בהילכי כינויו ומיומו רק לגבי המגרשים המשועבדים לטובתו, כמפורט בסוף א' להסכם הפשרה הראשון. בנוסף, הוסכם בסעיף 3, כי המשיב, במידת הצורך, יספק למבקשים שטרי ביטול משכנתא בקשר למגרשים שאינם כוללים בסוף א' ה寧'ל.

4. במסגרת ה'יפ 216/07 טענו המבוקשים, כי חurf פניותיהם החזרות ונשנות למשיב בדרישה למלא את חלקו ולחזור את המגרשים נשוא סעיף 3 להטכם הפשרה הראשון, המשיב לא נענה, לא פעל ולא קיים את מהיביזוינו, כאשר ביןתיים שילמו המבוקשים למשיב סך 1,000,000 ש"ח ע"י הסכום שנקבע בהסכם הפשרה הראשון; משכך, עתרו המבוקשים במסגרת ה'יפ 216/07 לאכיפתו של הסכם הפשרה הראשון.

.5. ביום 20.5.07 הגיעו הצדדים להסכם פשרה נוסף (פ''ז/1), שאותר על ידי ביום 24.5.07 וקיבל תוקף של פסק דין; הסכם הפשרה הנוסף הביא לסיлок מלא וסופי של טענות הצדדים הון בה''פ 216/07 והן בה''פ 94/07 בבית המשפט המחויז ב חיפה (להלן: "**הסכם הפשרה הנוסף**"). על-פי הסכם הפשרה הנוסף התחייבו המבוקשים לשלם למושב תשלום נוסף בסך 250,000 ש' ותשלום בסך 90,000 ש' כפיצוי עו"ד לב"כ המשיב; במקביל, התחייב המשיב בסעיף 3 להסכם הפשרה הנוסף לפעול כדלקמן:

"המשיב יבטל את העיקולים וימסור לידי המבקשים שטרי ביטול משכנתא מוקוריים ועדכניים לכל הנכסים לאו יותר מאשר בעלות המבקשים, ושאינם מופיעים בנספח א' לפסה"ד מיום 6/4/06 בת.א. 222/06 (מחוזי חיפה) וזאת בתוך 14 ימים מיום הפקדת הסכום בידיינו הנאמנות. למען הסר שפק גם יבטל המשיב את השעבודים ו/או העיקולים הרשומים על כל 'חלוקת החקלאיות' בגושים 13714 ו- 13715".

6. איו מחלוקת. כי חמקשיהם שלימו למשיב את הסכומים שהתחייבו לשלם.

טענות המבקשים

.7. לטענת המבוקשים, הם עמדו בתנאי הסכם הפשרה הנוסף, העבירו ביום 25.6.07 סך 1,000,000 ש"ח למשיב בממוצע ע"ד רון ברינט. כמו כן, העבירו לו את שכר טרחתו בסך 90,000 ש"ח + מע"מ, וכן העבירו ביום 12.7.07 סך 250,000 ש"ח לשילוק סופי של הסכום נשוא הסכם הפשרה הנוסף. לטענתם, במעמד קבלת ההמחאה ע"ס 250,000 ש"ח, שהייתה את גמר התשלומים, העבירו ע"ד ברינט, ב"יכ המשיב, לმბוקשימ שטרוי ביטול משכנתא על חלק מהנכדים שבבעלותם, וצין בכתב יד במכתבו מיום 12.7.07, כי "במידה ויסתבר כי חסרים שטרות ביטול נספים מעבר לנ"ל יועברו אלו אליך בהקדם".

המבקשים הושיבו וטענו, כי בהמשך הם קיבלו שטרוי ביטול שונים, אם כי, אלה לא כללו את הנכסים הידועים כחלקות 13533 ו-13530 בוגש 27,37,56,46,49, קרי, החלקות נשוא והקשה דן. המבקשים המשיכו ופירטו בבקשתם את פניותיהם החזרות ונשנות למשיב, באמצעות בא כוחו, עוזיד בריננט, אך פניותיהם העלו חרס בידם.

8. לשיטות המבוקשים, המשיב הפר את צווי בית המשפט למסור להם שטרוי ביטול שכנתא ביחס להקלות נשוא הבקשה, ויש להטיל עליו Kens משמעותי כדי להבטיח, כי יקיים את צו בית המשפט. המבוקשים תמכו את בקשותם בתקהרו של המבוקש מס' 5.

טענות המשיב

9. לטענת המשיב, המבוקשים הפרו את הסכם הפשרה הראשון כאמור לא שילמו את מלאה הסכום בסך 2 מיליון ש"ח, ולפיכך הוא לא ביטל את העיקולים הזמנתיים שהוטלו; אז הוגשה הימ"ה 216/07 על ידי המבוקשים.

שבמסגרתה אושר הסכם הפשרה הנוסף. המשיב הפנה להוראת סעיף 5 להסכם הפשרה הנוסף הקובעת, כי:
"למען הסר ספק לאחר ביצוע התשלום האמור בסעיף 1 לעיל יופטוו העربים (המבקשים 4,5 בתיק זה) מהחוב נושא תיק הוצאה" פ שמספרו 5-02-21039-02.

גם החייבים (המבקשים 1,2,3 בתיק זה) לא יהיו עוד חייבים מואמה למשיבה בגין החוב הקיימים בתיק הוצאה"פ 5-02-21039-02 וזאת מעבר לטבוטו שניגיב מימוש הנכסים המפורטים בספח א' לפסה"ד מיום 6/4/06 ת.א. 222 לגבייהם ימשיך המשיב לבצע הליכי מימוש ומכירה במסגרת תיק הוצאה"פ 5-02-21039-02. יובהר כי לאחר מימוש הנכסים ע"י הבנק יהיו החייבים מופטרים מהחוב נושא תיק הוצאה"פ 5-02-21039-02.".

לטענת המשיב, המבקשיםaproו את הסכם הפשרה הנוסף, בכך, שעדי עצם היום הזה הם מונעים ממנו למשם את הנכס הידוע כחלקה 40 בגוש 13529, שהוא אחת החלקות הנקובות בנפח א' להסכם הפשרה הראשון, נכסים לגבייהם נקבעו בסעיף 5 הניל, כי המשיב רשאי לעצמו את סכומי מימוש נכסים אלה ולגביהם רשאי המשיב להמשיך ולבצע הליכי מימוש ומכירה, בתנאי להפרטה החיבים מוחבים לבנק נושא תיק הוצאה"פ 5-02-21039-02. יוצא, כך לשיטת המשיב, כי נכון ליום 11.6.08, המועד בו הפרו המבקשים את הסכם הפשרה הנוסף, חביבים המבקשים למשיב סכום של כ- 2 מיליון ש. חרף זאת, עמד המשיב בכל התחתיותיו כלפי המבקשים, ביטול את כל העיקולים שהטיל במסגרת ת.א. (חיפה), ביטול את כל השעבודים על המגרשים וספק למבקשים שטרוי ביטול משכנתא בקשר לכל המגרשים, במידת הנדרש, קלשון סעיף 3 להסכם הפשרה הראשון, וזאת בכל הקשור לכל הנכסים אשר בבעלות המבקשים, קלשון סעיף 3 להסכם הפשרה הראשון.

באשר לחלוקת 27,27,37,56,46 ו- 49 בגosh 13530 .10
 טוען המשיב, כי אין בנמצאה חלקות כאלה אלא מודובר במגרשים מהווים חלק מחלוקת 1 בגוש 13530, כך, ששיטתו, לא ניתן להמציא לגבייהם בלבד שטרי ביטול משכנתא. לטענת המשיב, על-פי נוסח הרישום מיום 26.3.09, בגוש 13530 רשומה חלקה מס' 1 בלבד אשר שטחה הכלול הוא 129,131 מ"ר.

עוד טוען המשיב, כי לא ניתן לבטל את המשכנתא הרשויה לטובתו על חלקה 1 בגוש 13530 כיון שלבנק עצמו היו וישנן זכויות במגרשים אחרים מהווים חלק מחלוקת זו ואשר נכללים בנפח א' של הסכם הפשרה הראשון והם מגרשים 66, 67 ו- 69 בגוש 13530. מגרשים 66 ו- 69 מומשו ונמכרו על ידי ראש ההוצאה"פ בחיפה לצדים שלישיים, אולם הליכי הרישום טרם הושלמו, בין היתר, עקב הפרות המבקשים בשל אי "שיתוף הפעולה עם כווני הנכסים בכל הנדרש בהמצאת מסמכים שיביאו להפחחת או ביטול מס". מגרשים נוספים בחלוקת 1 אף הם מומשו כבר בשנת 2003 על ידי המשיב באמצעות כוונת כווני הנכסים. מגרש 67, מהוועה חלק מחלוקת 1 בגוש 13530, טרם מומש וטרם נמכר עד היום. לסייעו עניין זה, טוען המשיב, כי הדרישת להמצאת מסמכי ביטול משכנתאות, על מגרשים עליהם מעולם לא נרשם משכנתאות, אינה אלא הבל ורעות רוח.

באשר לחלוקת 68, 70 ו- 72 בגosh 13533 .11
 טוען המשיב, כי חלקות אלה אינן עוננות על הקריטריונים אשר הוגדרו בהסכם הפשרה מ- 3 בחינות:
 א. אין המדבר במגרשים, אלא בדירות מגוריים, כולל מנשי הירושום.
 ב. אין המדבר בנכסים אשר בבעלות המבקשים אלא בדירות מגוריים אשר בבעלות צדים שלישיים, שרכשו דירות אלה החל משנת 2000, ולטובתם נרשמו העורות זהה.
 ג. מסמכי ביטול שעבודים על המשיב לשפק אך ורק "במידת הנדרש" ומסמכים אלה כבר סופקו למבקשים באמצעות בא כוחם, ע"ד ריכטר.

המשיב מוסיף וטוען, כי אין המדבר במגרשים אלא בפרויקט בן 18 יחידות דיור, במסגרת ליווה המשיב את המבקשים 1-3. 16 מתווך הדירות נמכרו כבר; לגבי 2 דירות שלא נמכרו, נתן המשיב לידי ב"כ המבקשים, ע"ד ריכטר, 2 מכתבי החרגה וע"ד ריכטר מאשר בכתבו נספח ג' לבקשתו, כי קיבל מכתבי שחרור ל- 2 דירות אלה "מן השعبد הרובץ על הנכס שבנדזון". לטענת המשיב, מכתבי החרגה נמסרו ביום 21.6.05 לע"ד ריכטר תוך שהוא מתחייב "לא לעשות שימוש במכתבי השחרור", אלא אם כן יומצאו

מסמכים שונים, לרבות החזר ערבות בנקאיות שסכום הכלל עומד ביום 21.6.05 ע"ס 3,790,000 ש". לטענת המשיב, לפי סעיף 3 לנصف יי' לבקשה, טרם בשלו התנאים לביטול מלאה השובדים, שכן טרם התמלאו התנאים להחרגת הדיור של הקונים שלא החיזרו את ערבות חוק המכבר ולגבי הדיור האחמורה בפרויקט, אשר בעלות המבוקשים 3-1, ואשר מכתב החרגה לגבייה כבר נמצא בידי בא כוחם עו"ד ויכתר, מזה כ- 4 שנים.

12. בנוסף, טוען המשיב, כי המבוקשים הפרו את הסכמי הפרשה בכך, שהם לא המציאו מסמכים אשר יסייעו בידי המשיב להפחית מנטל מיסוי מכירת המשובדים הכלולים בנصف א' להסכם הפרשה הראשוני; כתוצאה לכך, נאלץ המשיב לשוכר שירותו של משרד המתמחה במיסוי מקרקעין ובהייטלי השבחה, תוך שהמשיב נושא בהוצאות כספיות. כמו כן, המבוקשים מונעים באמצעות צו מניעה שקיבלו, מכירת חלקה 40 בגוש 13529, שהיא אחת החלקות הכלולות בנصف א' להסכם הפרשה הראשוני.

13. מכל אלה עולה, כך טוען המשיב, כי קיימת מחלוקת פרשנית בין הצדדים באשר למילויים של תנאי הסכמי הפרשה; האם על המשיב להמציא שטרי ביטול משכנתא למגרשים שאינם קיימים בפועל, או לדירות מגורים, או כאשר מסתבר, כי לגבי דירות המגורים, המציא המשיב מכתבי החרגה בכל הקשור לפרויקט בנייה דירות מגורים, כמוסכם ביניהם וכי'; המשיב סבור, כי על פי הפסיקת ועל פי לשון סעיף 6(1) לפקודת בזון בית משפט, אין אפשרות של בית המשפט ליתן למבוקשים את העד המבוקש. המשיב הפנה לפסקי דין רלוונטיים בנושא לרבות רע"פ 7148/98 עזרא נ' זלזיאק. המשיב תמן את תגובתו בתצהיריו של ב"כ המשיב, שהינו כוונס הנכסים, עו"ד יוסף ברינט, ובतצהיריו של מר שי זילינסקי, מנהל המחלקה העסקית אצל המשיב.

בשל כל אלה, ביקש המשיב לדוחות את הבקשה ולהייב את המבוקשים בהוצאות לדוגמא.

14. בטיעונו בפני, טען ב"כ המשיב, כי העסקה הקשורה ל- 18 דירות, אינה קשורה לעסקת גביות החוב מן המקרקעין; לטענותו, בעסקת גביות החוב מן המקרקעין, فعل המשיב כבנק נושא שתובע החזר הלואת, בעסקת של דירות המגורים, שנבנו על אותו 3 חלקות, فعل המשיב כבנק מלאה פיננסית, עסקה בה העמיד המשיב כספים לפרויקט בנייה. לשיטתו, הטכני הפשרה התייחסו לחוב מן המקרקעין, אך במסגרת עסקת ליווי הבניה, המבוקשים בנו ומכרו 16 דירות ונשארו תקועים עם שתי דירות, וכך ביקש מכתבי החרגה, וכן דרש המשיב את השבת הערבות הבנאיות שהוצעו בעסקת ליווי הבניה.

תשובות המבוקשים

15. המבוקשים חזרו בתשובתם על השאלות העניניות, על מעמדו של הסכם הפרשה הנוסף שקיביל תוקף של פסק דין, ועל העובדה, כי הם קיימו התחייבויותם על-פי הסכמי הפרשה הראשוני והנוסף, משליממו למשיב את כל הסכומים שהוא עליהם שלם, אך מנגד, מיאן המשיב למסור להם את שטרי ביטול המשכנתאות, בהתאם להוראות פסק הדין אשר גיבש (פעם שנייה) את הסכמות הצדדים. המבוקשים הדגישו, כי פסק דין יש לקיים, ולא ברורה להם טענת המשיב, כיצד הוא "פטרו" מקום חלק מההוראות פסק הדין, כאשר הוא עצמו לא נקט בכלל הליך על מנת להשתחרר מההוראות פסק הדין.

16. באשר לחלקות 68, 70, 72 בגוש 13533, טוענו המבוקשים, כי רק מה שהייתה רשום בנصف א' אמרור היה להישאר בידי המשיב לצורך מימוש, כאשר כל יתר הנכסים ללא יוצא מן הכלל אמורים היו להיות משוחררים על ידי המשיב. המשיב לא העלה טענות לגבי חלקות אלה טרם מתן פסק הדין. המבוקשים רואים בטענות המשיב שהועלו בתגובהו, כטיטה מוחותית מהסכמות הצדדים ואומד דעתם, כאשר המטריה הייתה ליזור מגנון לסלוק סופי של הסכsoon ללא "זונבות", לא כל שכן, שהחלקות הנ"ל צוינו במפורש בمبוא של המרצת הפתיחה (ה'יפ/07/216), נכסים אשר לגבייהם על המשיב להמציא למבוקשים שטרי ביטול משכנתא. אף בתשובה להמרצת הפתיחה לא הועלו טענות על ידי המשיב בנוגע לחלקות אלה ובסיומו של יום המשיב חתום על הסכם הפרשה הנוסף.

.17 באשר להתחייבות קודמת של עו"ד ריכטר, טענו המבקשים, כי התחייבות זו נבלעה בתוך הסכם הפשרה הנוסף, שמייש את אומד דעתם של הצדדים בדבר יציקת תוכן לצורך סיום כל המחלוקת שבין הצדדים. המבקשים הדגישו, כי הסכם הפשרה הנוסף נושא בקפידה על ידי ב"כ המשיב, ولو היה נושא שלא נפטר, היה זה חתימות מיוחדות ומפורשת באותו הסכם.

.18 לגופו של עניין, נטען על ידי המבקשים, כי הוחזו למשיב רוב הערכיות שהיו בידי רוכשי הדיור בסכום כולל של 2,868,345 ש"ח, וכי טרם הוחזו ערבות של 3 משפחות בלבד, שנמצאות בידייהם הנאמנות של באי כוחם, הממتنיעים למכטיב החרגה מן השבוד הרובץ לטובת המשיב בתנאי להשבעתו למשיב. לבקשת צורפו מכתבים שונים בהקשר זה.

.19 לטענת המבקשים, משלוונו של סעיף 3 להסכם הפשרה הנוסף, ניתן ללמידה בבירור, כי הכוונה הייתה לכל הנכסים שבבעלות המבקשים ללא יוצאה מן הכלל, שאינם מופיעים בנספח א' להסכם הפשרה הראשון. כמו כן, הפגנו המבקשים להגדירה הברורה שבסעיף 3 להסכם הפשרה הנוסף, להבדיל מהוראות הסכם הפשרה הראשון, שבו נקבעו בלשון "הבנק במידת הצורך, יספק לנتابעים שטרוי ביטול משכנתא...".

באשר לחלוקת 27, 37, 46, 49 בגוש 13530, טענו המבקשים, כי המשיב מימוש חלקות ארויות נוספת בוגוש 13530, והבטיח את זכויותיהם של הרוכשים על ידי המזאת מכתבי החרגה מן השבוד.

באשר לטענות המשיב בעניין חלקה 40 בגוש 13529, טענו המבקשים, כי אין כל קשר בין הסכמי הפשרה שנחתמו בין הצדדים לבין הסכם עצמאי, נפרד ובלתי תלוי שהתגבש בין הצדדים לפיזיון המשכנתא הרובצת לטובת המשיב על חלקות 40 ו- 50 בגוש 13529, הסכם אשר השתכלל לאחר חתימת הסכם הפשרה הנוסף. עוד טענו המבקשים, כי בין הצדדים מתנהל הליך משפטני נפרד בעניינים של חלקות אלה (ה"פ 57/08 ובשי"א 1580/08 בבית משפט זה).

באשר לטענות המשיב בנושא ההפחתת המס, טענו המבקשים, כי מדובר בטענות סתמיות שאין להן אחיזה בנסיבות, שכן הם משתפים פعلاה בעניין זה, ואם ישנה טענה בדבר הפרה כלשהי, מודוע טענה זו עולה כתעט, ומודיע לא הוגשה בקשה לרשותית אודוטיה. המבקשים תמכו את תשובתם בתצהירו של מבקש

.5

דיון והכרעה

.20 הוראת סעיף 6(1) לפકודת בזין בית משפט קובעת כהאי לישנא:

"בית המשפט העליון, בית משפט מיוחד שנקבעו עפ"י סעיף 55 של דבר המלך בМОעצה על ארץ ישראל, 1922, בית המשפט המחויז, בית המשפט לקרים ובית משפט השלום, תהא להם הסמכות לבסוף Adams בדין או במאסר לציתת כל צו שנייתן על ידם והמצווה לעשות איזה מעשה או האסור לעשות כל מעשה".

באשר לאכיפתו של פסק דין הנוטן תוקף להסכם פשרה בין הצדדים, נפסק ברא"א 5112/07 אלברט סיובוני י' זידי יזרעאלי (פסק דין של כב' השופט גרוןיס מיום 28.1.08), כי:

"בידוע, פסק דין שבהסכמה, ממוזגות בו שתי תוכנות, של הסכם ושל פסק דין" (י' זוסמן, סדרי הדין האזרחי (מהדורה שבעית, 1995, ש' לינו אורך) 549 (להלן – זוסמן)). יש לזכור, כי פסק דין הנוטן תוקף להסכם שהושג בין בעלי הדין מחייב בכלל פסק דין אחר (ע"א 556/75 צביק י' צביק, פ"ד לא(1) 7, 11 (1976)). עם זאת, לעובדה שמדובר בפסק דין שנייה בהסכם שעשויה להיות השלבת במישורים שונים. השאלה המתעוררת בענייננו היא איזו השלבת יש למאפיין ההסכם שבספק הדין על אופן אכיפתו. ברמה העקרונית, בפני בעל דין המבקש לאכוף פסק דין מוסכם פתוחים שני מסלולי פعلاה: המסלול האחד, הנשען על הפן ההסכם של פסק הדין, הינו הגשת תביעה חדשה בה יתבקש סעיף של אכיפת פסק הדין. מסלול זה מtabטס על התפיסה לפניה היחסם שאומץ בפסק הדין יוצר עילה חדשה אשר ניתן

لتביע על פיה (זוסמן, עמ' 555); **המסלול השני**, הנשען על הפען השיפוטי של פסק הדין, הינו אכיפה של פסק הדין באופן ישיר, כפסק דין רגיל (רעד'פ 7148/98 עזרא נ' זליונאק, פ"ד נג' (3) 345, 337 (1999)) (להלן – פרשת עזרא). חובה לציין כי לא בכל מקרה פתוחים שני המסלולים בפני המבוקש אכיפה. בענייננו מתעוררת השאלה מהי פסק דין שניית בהסכמה הינו אכן צורך ללא שהוא צורך בהאגשת תביעה חדשה לאכיפתו. התשובה שנייתה לכך בפסקה היא כי הדבר תלוי במידה הבתיות של פסק הדין. **פסק דין** הינו תוקף להסכם שקרה בין הצדדים הינו בר אכיפה אם הוראותיו ברורות ומשמעותו במידה המאפשרת את אכיפתו ללא נקיטת הליך משפטי חדש. במקרה שפסק הדין אינו נהיר דין, אין מנוס מהгласת התביעה חדשה אשר עלתה **פסק דין המוסכם** (ע"א 1193/93 תשלו"ז השקעות בע"מ נ' עזבון המנוח מכאל שנקר זיל (פורסם בנבי), ע"א 556/75 הנ"ל, עמ' 11) ("ההדגשה אינה במקור – ש.א.).

ברע"א 4231/90 **אתת טכנולוגיות** (1985) בע"מ נ' מכ"ש – **מפסקי כרום שלום ואח'**, פ"ד מה (1) 617, 619, נפסק, כי:

"**הלייני** אכיפה לפי פקודת בזיזון בית המשפט מיעדים מעצם טבעם להתרבר בנסיבות ובנסיבות כדי לאכוף צוויים הברורים על פניהם או שנייתן ללמדע על שימושם ללא טרחה יתרה, ואין מקום להפוך את הדיון בהם למשפט מלא עם ראיות ועדויות שלמומחים כדי להתחקות אחר כוונתם הקונקרטית או המשוערת של בעלי הדין".

הינה כי כן, הליני אכיפה לפי פקודת בזיזון בית משפט נועד למצבים בהם החיוב אותו מבקשים לאכוף ברור על-פניו ואין להשתמש בהליכים אלה מקום שקיים מחלוקת אמיתית באשר לפרשנותו של החיוב;

מן הכלל אל הפרט, נשאלת השאלה, האם יש ממש בטוניותו של המשיב נגד אכיפת פסק הדיון, לפיהן, לא ניתן לאכוף את פסק הדיון, שניתן תוקף להסכם הפשרה הנוסף, ללא לקיים בירור נוסף בפני בית המשפט, היה והאכיפה כרוכה בהכרעה בשאלות של פרשנות הסכם הפשרה הנוסף כמו גם הכרעה במחלוקת עובדיות מסוימות.

21. מעיון בהסכם הפשרה הראשון ובהסכם הפשרה הנוסף עולה, כי עסקינו במנגנון מפורט וכולל, שנועד לפתרון מלא ולסילוק סופי של מחלוקת שבין הצדדים, שבאו לידי ביטוי בהליכים משפטיים שהתנהלו ביניהם, לרבות התביעה בסדר דין מקוצר, שהגיש המשיב נגד המבוקשים בבית המשפט המחויזי בחיפה בת.א. 6/07, ה"פ 94/06, ה"פ 216/07 בבית המשפט המחויזי בחיפה וה"פ 216/07 בבית משפט זה.

אין חולק, כי הסכם הפשרה הנוסף, שהושג בה"פ 216/07, נוסח על ידי双方 הצדדים לאחר ששטחו המבוקשים את טענותיהם השונות בדבר הפרט הסכם הפשרה הראשון ולאחר שהמשיב הגיש תשובה מפורטת מטעמו. הסכם הפשרה הנוסף נוסח אף לאחר שהתנהל דין בבש"א 1375/07 למתן צו מנעה זמני, שהוגשה על ידי המבוקשים במסגרת הדיון בהרצת הפתיחה בבית משפט זה; למDUCT, כי הסכם הפשרה הנוסף הינו בבחינת גרסה משופרת ומשוכנתה של הסכם הפשרה הראשון, אשר נועד לשים קץ למחלוקת שבין הצדדים, לרבות בדבר פרשנותו ויישומו של הסכם הפשרה הראשון.

הדברים עולים אף מלשונו הברורה של הסכם הפשרה הנוסף לעומת הסכם הפשרה הראשון; בסעיף 3 להסכם הפשרה הראשון הוסף, כי "הבנק **במידת האפשר**, יספק לנتابעים שטרוי **ביטול משכנתא ...**" ואילו בסעיף 3 להסכם הפשרה הנוסף, הוסף מפורשות, כי "המשיב **יבטל את כל העיקולים וימסור לידי המבוקשים שטרות ביטול משכנתא מקוריים**

עדכניים ...".

22. מקובלת עלי טענותם של המבוקשים, כי טענות המשיב בתגובהו לבקשתה, מהותת סטיה מהותית מהסכומות הצדדים, שגובשו בהסכם הפשרה הנוסף, כאשר המטרה הייתה לייצור מנגנון ברור לסייע סופי של הסכוס על כל "זנבות", לא כל שכן, לנכסים המקרקעין נשוא הבקשתה דנן צוינו בביבור ובמפורש בסעיף (ב) למבוא לה"פ 216/07; במידה והיו למשיב טענות כלשהן באשר לנכסים אלה, מוקמן היה בשלב טרום החתימה על הסכם הפשרה הנוסף, ולא לאחר חתימתו.

יתירה מזאת, סבורני, כי הסכם הפשרה הנוסף מהו זה והשלמה להסכם הפשרה הראשון, שבגדמו ידעו גם ידעו הצדדים להחריג נכסים מסוימים שבבעלויות המבוקשים, לבגיהם ניתנה אפשרות למשיב להמשיך בניקיטת הלि�כי גבייה, לנכסים אלה צוינו במפורש בכתב הנכסים שבנספח א'. הסכם הפשרה הנוסף חזר וחידד את הסכומות הצדדים בנספח א' להסכם הפשרה הראשון; הסכם הפשרה הנוסף בא לעולם כהסכם המגבש את הסכומות הצדדים לבגוי הנכסים שבנספח א'. הסכם הפשרה הנוסף של הסכם הפשרה הראשון ולאחר מכן חתלו בקיומו הלהה למעשה; בהינתן כל אלה,ברי כי הצדדים היו ערים יותר לנוטונים העובדיים השונים ולאפשרויות קיומו ויישומו של הסכם פשרה, משכך, אין בידי לקבל את טענותיו השונות של המשיב, לפיהן, לא ניתן לקיים את הסכם הפשרה הנוסף בגין לנכסים נשוא הבקשתה.

לא זו אף זו, העובדות הבסיסיות השינויות בחלוקת בין הצדדים היו ידועות למשיב לאשרון עוד בטרם חתימתו על הסכם הפשרה הנוסף, ומשתנים עליו, מבלי לציין במפורש את טענותיו והסתיגותו בגין לנכסים נשוא הבקשתה, כפי שידע לעשות זאת בגין לנכסים אחרים (ನושא נספח א'), אין לו להלין אלא על עצמו.

23. משכך, סבורני, כי אין לומר שנדרשת כאן התחקות אחר כוונתם של הצדדים, וכי קיימתחלוקת פרשניות העולות מהסכם הפשרה הנוסף; מדובר בחיבור על פניו, ויש מקום לאכוף את הסכם הפשרה הנוסף על ידי שימוש בהליכי בזיזון בית משפט.

24. אין בטענות המשיב בגין חלקה 40 בגוש 13529, כדי להוכיח כי קיום החיבור נשוא הסכם הפשרה הנוסף על ידו באשר לנכסים אחרים שבבעלויות המבוקשים ואשר אינם מופיעים בכתב נספח א', קרי, נכסים שהמשיב התחייב למסור למבקשים שטרות ביטול משכון בעניינים. זאת ועוד, בין הצדדים מתנהל הליך משפטי נפרד באשר לחלקה 40 הניל, כך שאין זה המקום להכריע בטענות המשיב בגין חלקה זו.

25. לאור המקובל, אני מקבל את הבקשתה ומהיב את המשיב למסור למבקשים באמצעות בא כוחם את שטרות ביטול המשכנתה בגין לנכסים נשוא הבקשתה וזאת תוך 30 יום מיום קבלת החלטה זו, שאם לא כן, אני מטיל על המשיב קנס בסך 3,000 ש"ח בגין כל יום של אייחור בנסיבות.

בנסיבות העניין, אין צו להוציאות.

ניתנה היום כ"ה בסיוון, תשס"ט (17 ביוני 2009) בהדר הצדדים.

המציאות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

שאוחר אטרש, שופט